



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jana Ferfeckého v právní věci

žalobkyně: N. T. T.

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě ze dne 9. 6. 2020 na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 9. 6. 2020 podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného, který měl být nečinný v řízení o žádosti žalobkyně o udělení povolení k přechodnému pobytu podle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). V žalobě uvedla, že žádost o udělení povolení k přechodnému pobytu (dále též „žádost“) podala u žalovaného dne 10. 7. 2019, přesto dosud nebylo o žádosti rozhodnuto. Poukázala přitom na ustanovení § 169t odst. 6 písm. f) zákona o pobytu cizinců, podle něhož je žalovaný povinen vydat rozhodnutí do 60 dnů podání žádosti. Žalovaný je proto v dané věci nečinný. Žalobkyně dále uvedla, že dne 3. 2. 2020 podala návrh na provedení opatření proti nečinnosti, avšak nadřízený správní orgán o tomto návrhu nerozhodl a

lhůta 30 dnů pro rozhodnutí o opatření proti nečinnosti rovněž marně uplynula. Žalobkyně tedy bezvýsledně vyčerpala prostředky, které stanoví správní řád v § 80, a proto navrhl, aby soud žalovanému uložil povinnost ve věci rozhodnout.

2. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Ve vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby, neboť nebyl a není nečinný. Potvrdil, že žalobkyně podala dne 10. 7. 2019 žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU podle § 87b zákona o pobytu cizinců. V řízení, které je vedeno pod č.j. OAM-12101/PP-2019, provádí správní orgán šetření a dokazování. Konkrétně dne 27. 8. 2019 si vyžádal provedení pobytové kontroly, dne 30. 8. 2019 byla žalobkyni odeslána výzva k prokázání účelu pobytu se lhůtou 15 dní, dne 18. 9. 2019 byl žalovanému doručen výsledek pobytové kontroly, dne 30. 8. 2019 žalovaný obdržel odpověď na výzvu ze dne 30. 8. 2019, dne 5. 11. 2019 byl správní spis poslán k seznámení, dne 20. 11. 2019 se zmocněný zástupce seznámil se spisem, dne 4. 12. 2019 bylo žalovanému doručeno vyjádření a fotografie, dne 14. 2. 2020 žalovaný zaslal žádost o opakovanou pobytovou kontrolu společně s žádostí o zaslání podkladů ze správního vyhoštění, dne 27. 2. 2020 byla žalobkyně předvolána k výsledku, dne 28. 2. 2020 žalovaný obdržel opatření proti nečinnosti, dne 18. 3. 2020 žalovaný kontaktoval zástupce žalobkyně z důvodu zrušení termínu plánovaného výsledku s ohledem na nařízený zákaz volného pohybu osob, dne 5. 5. 2020 byla žalovanému doručena žádost o vydání potvrzení o oprávnění k pobytu, dne 8. 6. 2020 byla provedena pobytová kontrola a dne 18. 6. 2020 žalovaný zaslal žalobkyni sdělení k fikci podle § 87y zákona o pobytu cizinců společně s výzvou ohledně společného soužití s občanem EU a doložení zdravotního pojištění. Shrnutí, že z časového sledu provedených úkonů je zcela zřejmé, že řízení o žádosti řádně probíhalo a probíhá, žalovaný byl a je v řízení činný a provádí veškeré nezbytné úkony za účelem zjištění, zda žalobkyně je rodinným příslušníkem občana EU.
3. K ústnímu jednání před soudem, které se konalo dne 24. 6. 2021, se žalobkyně bez omluvy nedostavila. Žalovaný se z účasti na jednání omluvil, přičemž setrval na svém procesním stanovisku na zamítnutí žaloby.
4. Soud ze správního spisu, resp. jeho výňatku, který žalovaný soudu předložil společně s vyjádřením k žalobě, ověřil, že dne 28. 2. 2020 bylo žalovanému doručeno opatření proti nečinnosti č.j. MV—256953/SO-2020 (dále též „rozhodnutí ve věci nečinnosti“) ze dne 24. 2. 2020, kterým Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců žalovanému na základě návrhu podaného žalobkyní žalovanému uložila, aby do 30 dnů od doručení tohoto opatření vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti. Z úředního záznamu ze dne 15. 3. 2020 vyplývá, že žalovaný telefonicky kontaktoval právního zástupce žalobkyně, aby mu sdělil, že ruší termín výsledku žalobkyně, který byl stanoven na 23. 3. 2020, a to s ohledem na vyhlášený nouzový stav a Vládou ČR přijatá krizová opatření s tím, že v případě opakovaného předvolání bude nový termín výsledku stanoven pravděpodobně až na dobu po skončení nouzového stavu. K žádosti žalobkyně o vydání osvědčení o přechodném pobytu dle § 87y zákona o pobytu cizinců žalovaný písemností ze dne 23. 6. 2020 žalobkyni sdělil, že této žádosti vyhovět nelze. Dne 23. 6. 2020 vydal žalovaný výzvu k odstranění vad žádosti a žalobkyni vyzval k odstranění vad žádosti předložením dokladu prokazujícího, že žalobkyně je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, a dále doložením aktuálního dokladu o zdravotním pojištění.

5. Z doplněné části spisu, kterou žalovaný předložil dne 23. 6. 2021, soud zjistil, že žalovaný vydal dne 7. 10. 2020 pod č.j. OAM-12101-44/PP-2019 rozhodnutí, jímž předmětnou žádost žalobkyně zamítl z důvodu uvedeného v § 87e odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Z uvedené části správního spisu je současně zřejmé, že prvostupňové rozhodnutí o žádosti bylo žalobkyni doručeno, neboť proti němu podala odvolání.
6. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Úvodem soud konstatuje, že žalobkyně podala žalobu ve lhůtě stanovené v § 80 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně též splnila podmínku řízení ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s. spočívající v bezvýsledném vyčerpání prostředků, které jsou podle § 80 správního řádu stanoveny k ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Žaloba tedy byla přípustná, a soud proto mohl přistoupit k věcnému posouzení důvodnosti žalobních tvrzení o nečinnosti žalovaného.
8. Soud je ve smyslu § 81 odst. 1 s.ř.s. povinen o nečinnostní žalobě rozhodnout na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Jak vyplývá ze výše uvedeného shrnutí skutkových zjištění, žalovaný o předmětné žádosti žalobkyně rozhodl dne 7. 10. 2020, čímž odpadla tvrzená nečinnost. Smyslem žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je odstranění stavu, kdy správní orgán zůstává nečinný, ačkoli je vzhledem k uplynutí zákonných lhůt povinen vydat rozhodnutí ve věci samé (osvědčení). Podstatným je to, zda ke dni rozhodování soudu trvá nečinnost správního orgánu, či naopak zda správní orgán povinnost vydat meritorní rozhodnutí (osvědčení) k tomuto okamžiku splnil. Jestliže soud ke dni svého rozhodnutí zjistí, že správní orgán vydal žalobou požadované rozhodnutí, nezkoumá již, zda vydání rozhodnutí ve věci samé předcházela faktická nečinnost správního orgánu, tj. zda správní orgán nedodržel lhůtu pro vydání rozhodnutí.
9. Za této skutkové situace soudu nezbylo, než žalobu podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítnout, neboť po vydání rozhodnutí o předmětné žádosti odpadl důvod podané žaloby, resp. žalovaný ke dni vyhlášení rozsudku nečinný nebyl.
10. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.
11. Pro úplnost soud dodává, že žalobkyně mohla a měla včas reagovat na skutečnost, že žalovaný vydal rozhodnutí ve věci samé až po zahájení řízení o žalobě. Při zpětvzetí žaloby mohla žalobkyně navrhnout, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení ve smyslu § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s. Jedině v tomto případě by soud mohl zkoumat, zda žalovaný byl v dané věci skutečně nečinný, a posoudit, zda žalobkyni náleží právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2021

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu